

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes aliquot

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Programma

urn:nbn:de:bsz:31-102400

PROGRAMMA.

L. S.

IN mentis humanæ originem nunquam non anxie fuit inquisitum ab iis, qui Sapientie studio incubuerunt, discessumque hoc super nagatio est in variis opinionibus. Et qui fieri aliter potuit? Cum enim res corporeæ & visui obvia cogitationes nostras frequentissimè eludant & suspensas teneant, quid mirum, si in contemplatione rei spiritualis, & à sensuum commercio remotissime, hallucinemur & in diversa abripiamur? *Que ex Veteribus nonnulli formularunt, jamdudum exoleverunt, communique eruditorum suffragio è scholis sunt explosa. Duetique sunt sententiæ, quæ irroboraunt in veteraverunt q̄: & argumentorum, quibus nituntur, vel firmitate vel specie assensum extorserunt non Philosophis modo, sed & iis, qui cœlestem & in Sacris literis patetiam profitentur doctrinam. Earum altera aũt hodieque animas creari, & divinitus in corpora infundi statuit; altera per generationem eas uniri asserit; quamvis hanc ipsam qui amplectuntur, in contraria abeant. Nonnulli enim de potentia materia eas educi arbitrantur, alii ab alterius vel utriusque etiam parentis anima accendi & in corpora traduci censent.*

Hinc atque hinc altæ rupes geminique minantur

In cœlum scopuli!

Et

Et ut
perdiffici
hendes.

infuit o
tendi mu
visa rat
nis d. e
hac ipsa
stigmat,
bilior m
riam, so
ea adan
mitur.
omnia s
part: un
Illustrer
RICUA
Domir
hujus p
ordinen
seposit
dei hor
desse, m
tuitur
nentur
DEL
public
quam
rudim

Et utramvis amplectaris sententiam, diversam, perdifficilem, & tantum non àxàdscip nor deprehendes. Ego cum de laudabili Academia hujus institutio & consuetudine prius, quam publicum docendi munus aggrediar, de materia aliqua, vel vitæ rationem concernente, vel ad contemplationis àxèsciar pertinente, verba facere teneat, de hac ipsa controversia, quæ ortum animi nostri investigat, dicam, utra ex duabus illis sententiis probabilior mihi & à vero minus adversa videatur, apertam, solidam & inconcussa rationum momenta pro ea adducam, & quomodo difficultates, quibus premitur, à moveri posse existimem, ostendam; & hæc omnia solius veritatis amore, procul habito omni partium studio. Magnificum Dn. RECTOREM, Illustræ & generosissimum Dominum, Dn. HENRICUM PETRUM, Comitem à Guttenstein / Dominum meum clementem, omnesque Academiæ hujus proceres, ut & florentissimum Studiosorum, ordinem, devotè, officiosè, amanter oro rogoq; ut sepositis aliquantisper suis negotiis proximi Veneris diei horâ nonâ in Auditorio majori recitationi adesse, meaque Oratiuncula, quibus ipsa per se destituitur, splendorem & gratiam aspergere ne dedignentur. Ad Calend. Decembr. horâ tertiâ, quod DEUS felix & auspiciatum esse jubeat, lectiones publicas exordiar, proposituræ primæ Philosophiæ, quam Metaphysicam appellant, Institutiones sive rudimenta. Quas voces cum usurpo, brevitati & evidenti.

A.
anxi
incu-
in va-
enim
as fre-
à mi-
sensu-
in di-
alli so-
nigre
Due
tera-
r, vel
Phi-
sacris
arum
mitus
onem
mple-
m de
b al-
endi,
mi.
Et

evidentia me alligo, & significo. ea que diffusè & prolixè ab aliis dicta sunt, in pauca me collatarum, que obscura & tenebris obvoluta, luce & perspicuitate donaturum. Quin nec ista tantum vis, quibus auscultationes has obire placherit, offero & promitto, sed

quicquid in arte meâ possum promittere curâ.

P. P. 7 E N Æ

XXIII. Novemb. Anno M. DC. XXIII.

II.

ORATIO
DE
MENDACIO,

An possit esse licitum?

Habita Anno M. DC. XXXI. cum Rectoratum Academicum publicè accederet.

SI fata meo mihi fingere arbitrio, vitæq; momento ex sententiâ conformare licuisset, non jam in tam, augusto consistere loco, sceptrâ Academica manibus hisce non accepissem, nec epomide hâc indutus in tot Magnorum & Amplissimorum Virorum, in tam Nobilibus & Splendidæ Juentutis conspectu verba facerem. Ut enim omnem per ætatem honestam quietem ambitioni & strepitui publicorum negotiorum

num præ
vivendi
ribus con
aurem si
Vive tibi
Sevum
Effugit h
Læta
Crede mi
Ita nec ja
quâ: ut
telicere
tis meis
Sanè
multaru
blicæ ad
ominati
gitratu
tis vias
bui ad d
reclâ ad
sthenes
re conf
metus,
sit ei,
duobus
turum
Qu
mifera